

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

12 januari 2017

RESOLUTIE
De problematiek van de verkrachtingen

TEKST AANGENOMEN IN PLENAIRE VERGADERING

Zie:

Doc 54 2233/ (2016/2017):

001 : Hoorzittingen.

002 : Tekst aangenomen in plenaire vergadering.

Zie ook:

Integraal verslag:

12 januari 2017

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

12 janvier 2017

RÉSOLUTION
La problématique des viols

TEXTE ADOPTÉ EN SÉANCE PLÉNIÈRE

Voir:

Doc 54 2233/ (2016/2017):

001 : Auditions.

002 : Texte adopté en séance plénière.

Voir aussi:

Compte rendu intégral:

12 janvier 2017

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant
PP	:	Parti Populaire
Vuye&Wouters	:	Vuye&Wouters

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000: Parlementair document van de 54e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
 QRVA: Schriftelijke Vragen en Antwoorden
 CRIV: Voorlopige versie van het Integraal Verslag
 CRABV: Beknopt Verslag
 CRIV: Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)

PLEN: Plenum
 COM: Commissievergadering
 MOT: Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000: Document parlementaire de la 54e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
 QRVA: Questions et Réponses écrites
 CRIV: Version Provisoire du Compte Rendu intégral
 CRABV: Compte Rendu Analytique
 CRIV: Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
 PLEN: Séance plénière
 COM: Réunion de commission
 MOT: Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
 Natieplein 2
 1008 Brussel
 Tel.: 02/ 549 81 60
 Fax: 02/549 82 74
 www.dekamer.be
 e-mail: publicaties@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
 Place de la Nation 2
 1008 Bruxelles
 Tél.: 02/ 549 81 60
 Fax: 02/549 82 74
 www.lachambre.be
 courriel: publications@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS,

A. verwijst naar het Nationaal actieplan 2015-2019 ter bestrijding van alle vormen van gendergerelateerd geweld;

B. verwijst naar het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, gedaan te Istanbul op 11 mei 2011 en in werking getreden op 1 augustus 2014, en in België geratificeerd op 14 maart 2016;

C. verwijst ondermeer naar artikel 25 van het Verdrag van Istanbul: “De partijen nemen de wetgevende of andere maatregelen die nodig zijn voor het in voldoende aantallen opzetten van passende, gemakkelijk bereikbare centra voor medisch en forensisch onderzoek, traumaverwerking en advisering van slachtoffers van verkrachting of seksueel geweld waar slachtoffers naar verwezen kunnen worden”;

D. verwijst naar de *“Analytical Study of the Results of the Fourth Round of Monitoring the Implementation of Recommendation Rec(2002)5 on the Protection of Women against Violence in Council of Europe member states”* van de Raad van Europa uit 2014;

E. verwijst naar het rapport “Geweld tegen vrouwen: een Europese enquête” van het Bureau van de Europese Unie voor de Grondrechten (FRA) uit 2014;

F. verwijst naar de “Concluding observations on the seventh periodic report of Belgium” van het Comité voor de Eliminatie van Discriminatie van Vrouwen van de Verenigde Naties (CEDAW/C/BEL/CO/7) uit 2012;

G. verwijst naar de studie *“Ervaringen van Vrouwen en Mannen met Psychologisch, Fysiek en Seksueel Geweld”* van het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen uit 2010;

H. verwijst naar het rapport “Naar een holistische aanpak van seksueel geweld: ‘Zijn referentieziekenhuizen seksueel geweld in de provincie Oost-Vlaanderen een haalbaar en wenselijk model?’ van dr. Ines Keygnaert uit 2015;

I. verwijst naar de hoorzittingen met experts die werden georganiseerd door het adviescomité Maatschappelijke Emancipatie op 16 juni 2015, 30 juni 2015, 14 juli 2015, 20 oktober 2015, 10 november 2015, 8 december 2015 en 5 januari 2016;

LA CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS,

A. considérant le Plan d'action national de lutte contre toutes les formes de violences basées sur le genre 2015-2019;

B. considérant la Convention du Conseil de l'Europe sur la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique, faite à Istanbul le 11 mai 2011 et entrée en vigueur le 1er août 2014, ratifiée par la Belgique le 14 mars 2016;

C. considérant notamment l'article 25 de la Convention d'Istanbul: “Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour permettre la mise en place de centres d'aide d'urgence pour les victimes de viols et de violences sexuelles, appropriés, facilement accessibles et en nombre suffisant, afin de leur dispenser un examen médical et médico-légal, un soutien lié au traumatisme et des conseils.”;

D. considérant l'Étude analytique des résultats du quatrième cycle de suivi de la mise en œuvre de la Recommandation Rec(2002)5 sur la protection des femmes contre la violence dans les États membres du Conseil de l'Europe', publiée par le Conseil de l'Europe en 2014;

E. considérant le rapport “La violence à l'égard des femmes: une enquête à l'échelle de l'Union européenne” publié par l'Agence des droits fondamentaux de l'Union européenne (FRA) en 2014;

F. considérant les “Observations finales concernant le septième rapport périodique de la Belgique” du Comité pour l'élimination de la discrimination à l'égard des femmes des Nations unies (CEDAW/C/BELGE/CO/7) de 2012;

G. considérant l'étude “Les expériences des femmes et des hommes en matière de violence psychologique, physique et sexuelle” publiée par l'Institut pour l'égalité des femmes et des hommes en 2010;

H. considérant le rapport “Naar een holistische aanpak van seksueel geweld: ‘Zijn referentieziekenhuizen seksueel geweld in de provincie Oost-Vlaanderen een haalbaar en wenselijk model?’ du docteur Ines Keygnaert de 2015;

I. considérant les auditions d'experts qui ont été organisées par le Comité d'avis pour l'Émancipation sociale les 16 juin, 30 juin, 14 juillet, 20 octobre, 10 novembre et 8 décembre 2015 et le 5 janvier 2016;

J. verwijst naar de gedachtewisselingen die georganiseerd zijn door het adviescomité Maatschappelijke Emancipatie:

— met de vice-eersteminister en minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken, belast met de Regie der gebouwen, op 21 maart 2016;

— met de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid op 12 april 2016;

— met de minister van Justitie op 12 april 2016;

— met de staatssecretaris voor Armoedebestrijding, Gelijke Kansen, Personen met een beperking, en Wensschapsbeleid op 25 april 2016;

K. verwijst naar de haalbaarheidsstudie die momenteel wordt uitgevoerd in opdracht van de federale regering in het kader van de uitrol van multidisciplinaire referentiecentra, met de bedoeling om de meest geschikte multidisciplinaire hulp en begeleiding te bieden;

L. wijst op de bijzondere ernstige en chronische psychotraumatische problemen waaraan slachtoffers van seksueel geweld worden blootgesteld;

M. benadrukt dat niet alleen vrouwen, maar ook mannen en transgenders het slachtoffer kunnen worden van seksueel geweld;

N. wijst erop dat bepaalde groepen in de bevolking extra kwetsbaar zijn als potentieel slachtoffer van seksueel geweld, waaronder jongeren (en meer bepaald studenten) en personen met een handicap;

O. wijst erop dat de politie van 2010 tot en met 2014, 16 117 gevallen van verkrachting registreerde, alsook 1184¹ gevallen van groepsverkrachting en wijst er tegelijk op dat zo'n negentig procent van de gevallen van verkrachting niet zou worden aangegeven bij de politie, het zogenaamde *dark number*;

P. wijst er verder op dat de omvang van de problematiek, de daarmee verbonden maatregelen en de beschikbare expertise onvoldoende in kaart worden gebracht;

Q. stelt vast dat het momenteel onmogelijk is om politie-, parket- en veroordelingsstatistieken te preciseren naargelang het geslacht of het gender van de slachtoffers, maar merkt tevens op dat in het Nationaal

¹ Het betreft hierbij het pleegjaar van het feit en niet het registratiejaar. Het is immers goed mogelijk dat een slachtoffer slechts laattijdig aangifte doet.

J. considérant les échanges de vue qui ont été organisés par le Comité d'avis pour l'Émancipation sociale avec:

— le vice-premier ministre et ministre de la Sécurité et de l'Intérieur, chargé de la Régie des bâtiments le 21 mars 2016;

— la ministre des Affaires sociales et de la Santé publique le 12 avril 2016;

— le ministre de la Justice le 12 avril 2016;

— la secrétaire d'État à la Lutte contre la pauvreté, à l'Égalité des chances, aux Personnes handicapées, et à la Politique scientifique le 25 avril 2016;

K. considérant l'étude de faisabilité qui est actuellement réalisée à la demande du gouvernement fédéral dans le cadre du développement de centres de référence multidisciplinaires, dans le but d'offrir l'aide et l'accompagnement multidisciplinaires les plus appropriés;

L. considérant les problèmes psychotraumatiques particulièrement graves et chroniques auxquels les victimes de violences sexuelles sont exposées;

M. considérant que non seulement les femmes, mais aussi les hommes et les transgenres peuvent être victimes de violences sexuelles;

N. soulignant que certains groupes de la population sont particulièrement vulnérables en tant que victime potentielle de violences sexuelles, comme les jeunes (et, plus particulièrement, les étudiants) et les personnes handicapées;

O. soulignant que la police a enregistré 16 117 cas de viol entre 2010 et 2014 et 1184¹ cas de viols collectifs, en observant, à cet égard, que dans près de 90 % des cas de viol, les victimes ne feraient pas de déclaration à la police, ce que l'on appelle le "chiffre noir";

P. soulignant en outre que l'ampleur de problématique, les mesures qui y sont liées et l'expertise disponible ne sont pas suffisamment recensées;

Q. constatant qu'il est aujourd'hui impossible d'affiner les statistiques de la police, du parquet et des condamnations selon le sexe ou le genre des victimes, mais faisant également observer qu'une des priorités du plan

¹ Il s'agit, à cet égard, de l'année au cours de laquelle le fait est commis et non de celle où il est enregistré. Les victimes peuvent en effet très bien faire une déclaration de façon tardive.

Actieplan gendergerelateerd geweld 2015-2019 een van de prioriteiten in het kader van gendermainstreaming eruit bestaat om inspanningen te leveren om genderstatistieken te verzamelen over alle vormen van gendergerelateerd geweld, waaronder seksueel geweld;

R. stelt vast dat 14 % van de aangiften omtrent seksueel geweld bij de politie uiteindelijk leidt tot een veroordeling en dat 42 % van de klachten omtrent seksueel geweld wordt geseponeerd, wat een ontmoedigend effect kan hebben op de aangiftebereidheid van slachtoffers, maar dat 74 % van de dossiers omtrent seksueel geweld die voor de correctionele rechtbank komen resulteren in een veroordeling;

S. wijst erop dat het risico op zelfdoding hoger ligt bij slachtoffers van seksueel geweld;

T. wijst erop dat de eerste opvang van een slachtoffer door politie of medisch personeel cruciaal is voor het slachtoffer, en dat deze opvang in een geschikt kader moet plaatsvinden;

U. is ervan overtuigd dat de seksuele agressie set (SAS) een essentieel instrument is in het forensisch onderzoek naar gevallen van seksueel geweld;

V. verwijst naar de nuttige rol van informatie-initiatieven zoals de website www.seksueelgeweld.be;

VERZOEKT DE FEDERALE REGERING:

1. werk te maken van de uitbouw van multidisciplinaire referentiecentra voor seksueel geweld (SARC) overal in het land, rekening houdend met de resultaten van de haalbaarheidsstudie die loopt, en ze voldoende middelen toe te kennen;

2. om met betrekking tot het slachtoffer:

a) een multidisciplinaire begeleiding en behandeling van het slachtoffer te verzekeren waarbij het slachtoffer centraal staat;

b) te voorzien in een audiovisueel verhoor voor minder – en meerderjarigen in een afzonderlijk lokaal;

c) een duidelijke omschrijving van de taken van gynaecologen en wetsdokters op te maken;

d) de controle op het naleven van de voorwaarden bij voorwaardelijke invrijheidstelling te optimaliseren en uniformiseren;

d'action national de lutte contre les violences basées sur le genre 2015-2019 (PAN) est que, dans le cadre de l'application du *gender mainstreaming*, des efforts soient fournis pour collecter des statistiques rapportées au genre sur l'ensemble des formes de violence liées au genre, dont les violences sexuelles;

R. constatant que 14 % des signalements de faits de violences sexuelles à la police débouchent *in fine* sur une condamnation, que 42 % des plaintes pour violences sexuelles sont classées sans suite, ce qui peut avoir pour effet de dissuader les victimes à faire une déclaration, mais que 74 % des dossiers relatifs à des violences sexuelles qui sont portés devant le tribunal correctionnel aboutissent à une condamnation;

S. soulignant que le risque de suicide est plus élevé chez les victimes de violences sexuelles;

T. soulignant que le premier accueil que réserve la police ou le personnel médical à la victime est crucial pour cette dernière et que cet accueil doit se faire dans un cadre adapté;

U. convaincue que le set d'agression sexuelle (SAS) constitue un instrument essentiel de l'examen médico-légal pour les cas de violence sexuelle;

V. soulignant l'utilité d'initiatives visant à informer, comme le site web www.violencessexuelles.be;

DEMANDE AU GOUVERNEMENT FÉDÉRAL:

1. de mettre en place des centres de référence multidisciplinaires pour la violence sexuelle (SARC) dans l'ensemble du pays, en tenant compte des résultats de l'étude de faisabilité en cours, et de leur octroyer suffisamment de moyens;

2. en ce qui concerne la victime:

a) d'assurer un accompagnement et un traitement multidisciplinaires de la victime axés prioritairement sur elle;

b) d'organiser une audition audiovisuelle, dans des locaux séparés, pour les mineurs et les majeurs;

c) de définir précisément les tâches des gynécologues et des médecins légistes;

d) d'optimiser et d'uniformiser le contrôle du respect des conditions en cas de libération conditionnelle;

e) te voorzien in een terugbetaling van de juridische en medische kosten voor het slachtoffer en daarvoor in de nodige voorwaarden en modaliteiten te voorzien, eveneens rekening houdende met het vermoeden van onschuld in hoofde van de (vermoedelijke) dader;

f) de SAS systematisch in te zetten en het gebruik ervan te optimaliseren en uniformiseren en de omzendbrief ter zake (col 10/2005) zo snel mogelijk aan te passen;

3. op het vlak van maatregelen in verband met de mogelijke dader(s):

a) de verdachte(n) van seksueel misdrijven verplicht te laten onderzoeken op HIV en andere seksueel overdraagbare ziektes door te zorgen voor de snelle inwerkingtreding van de wet van 20 juli 2015 tot wijziging van het Wetboek van strafvordering wat de mogelijkheid van overbrenging van een ernstige besmettelijke ziekte betreft;

b) in navolging van het Nationaal actieplan 2015-2019 ter bestrijding van alle vormen van gendergerelateerd geweld een profiling-systeem uit te werken van mogelijke daders van seksueel geweld, alsook het invoeren van een risicotaxatie van alle daders van seksueel geweld;

c) het uitwerken van aangepaste ondersteuning en behandeling van de dader, zowel tijdens als na de detentie, met het oog op de re-integratie;

4. op medisch vlak:

a) de opleidingen van medische beroepsbeoefenaars inzake seksueel geweld, onder meer over een correct gebruik van de SAS, verder te zetten en uit te breiden;

b) de analyse van de SAS verplichten;

c) onderzoek op mogelijke SOA, HIV/AIDS en zwangerschappen bij slachtoffers met hun toestemming zo goed mogelijk te faciliteren;

d) duidelijke procedures voor opvang en opvolging van slachtoffers uit te werken;

e) het gebruik van het gestandaardiseerd medisch attest aan te moedigen;

e) de prévoir un remboursement des frais judiciaires et médicaux pour la victime et de fixer les conditions et modalités nécessaires à cet effet, en tenant compte de la présomption d'innocence dans le chef de l'auteur (préssumé);

f) de recourir systématiquement au SAS, d'en optimiser et d'en uniformiser l'utilisation et d'adapter la circulaire en la matière (col 10/2005) dans les meilleurs délais;

3. en ce qui concerne les mesures relatives à (aux) auteurs potentiel(s):

a) de soumettre le(s) suspect(s) d'infractions à caractère sexuel à des examens obligatoires de dépistage du VIH et d'autres maladies sexuellement transmissibles en faisant rapidement entrer en vigueur la loi du 20 juillet 2015 modifiant le Code d'instruction criminelle en ce qui concerne la possibilité de transmission d'une maladie contagieuse grave;

b) de développer, conformément au plan d'action national de lutte contre toutes les formes de violence basée sur le genre 2015-2019, un système de profilage d'auteurs potentiels de violences sexuelles et de procéder à une évaluation des risques pour l'ensemble des auteurs de violences sexuelles;

c) de mettre au point un soutien et un traitement adaptés de l'auteur, tant pendant la détention qu'après celle-ci, en vue de la réinsertion;

4. au niveau médical:

a) de poursuivre et d'étendre les formations des prestataires médicaux en matière de violence sexuelle, notamment en ce qui concerne l'utilisation correcte du SAS;

b) de rendre l'analyse du SAS obligatoire;

c) de faciliter autant que faire se peut l'examen des victimes avec leur consentement en vue du dépistage de MST, de cas de VIH/SIDA et de grossesses éventuels;

d) d'élaborer des procédures claires d'accueil et de suivi des victimes;

e) d'encourager l'utilisation d'un certificat médical standardisé;

5. op politieel vlak:

a) de registratie door de politie te verbeteren: bij het opstellen van het proces-verbaal moet het geslacht en de leeftijd van zowel het slachtoffer als de dader en de mogelijke band tussen beiden worden vermeld;

b) erop toe zien dat het slachtoffer afdoende geïnformeerd wordt gedurende de volledige procedure;

c) een nationaal register van seksuele misdadigers op te zetten (gekoppeld aan gelijkaardige internationale registers) met inbegrip van DNA-gegevens (met koppelingen naar andere relevante databanken)

d) het voortzetten van de ontwikkeling van het Violent Crime linkage analysis system (ViCLAS);;

6. op het vlak van justitie:

a) te onderzoeken of de verjaringstermijnen kunnen worden bijgesteld;

b) een duidelijke omschrijving van de verzwarende omstandigheden te bepalen in het strafrecht (bijvoorbeeld incest, hiërarchische relatie, toedienen van alcohol of drugs, de kwetsbaarheid van het slachtoffer) bij gevallen van seksueel geweld;

c) een duidelijke strafmaat vast te leggen naar gelang de zwaarte van het misdrijf;

d) de redenen voor de seponering bij verkrachtigingszaken bij te stellen, teneinde het aantal seponeringen te doen afnemen, en seponeringen niet-gestereotypeerd te motiveren;

e) een correcte en snelle inventarisering van de bewijsstukken te verzekeren;

f) erop toe te zien dat het slachtoffer afdoende geïnformeerd wordt gedurende de volledige procedure;

7. Om in navolging van het Nationaal actieplan 2015-2019 ter bestrijding van alle vormen van gendergerelateerd geweld en in samenwerking met de deelstaten:

a. inzake onderwijs een specifieke opleiding uit te werken voor alle professionelen die bevoegd zijn voor de begeleiding en behandeling van het slachtoffer: zorgverstrekkers, politie, magistratuur (zittende en staande) en hulpverleners;

5. au niveau policier:

a) d'améliorer l'enregistrement par la police: le procès-verbal devra mentionner le sexe et l'âge tant de la victime que de l'auteur et d'éventuel lien entre eux;

b) de veiller à ce que la victime soit dûment informée tout au long de la procédure;

c) de créer un registre national des délinquants sexuels comprenant les données ADN (relié à des registres internationaux similaires et à d'autres banques de données pertinentes);

d) de poursuivre le développement du *système d'analyse des liens entre les crimes de violence* (ViCLAS);

6. au niveau de la justice:

a) d'examiner si les délais de prescription peuvent être adaptés;

b) de définir clairement dans le droit pénal les circonstances aggravantes (par exemple, l'inceste, une relation hiérarchique, l'administration d'alcool ou de drogues, la vulnérabilité de la victime) en cas d'actes de violence sexuelle;

c) de fixer avec précision le taux de la peine en fonction de la gravité de l'infraction;

d) de revoir les motifs de classements sans suite dans les cas d'affaires de viol, afin de diminuer le nombre de ces classements, et de les motiver de manière non-stéréotypée;

e) d'assurer un inventaire correct et rapide des preuves;

f) de veiller à ce que la victime soit dûment informée tout au long de la procédure;

7. conformément au Plan d'action national de lutte contre toutes les formes de violence basée sur le genre 2015-2019 et en collaboration avec les entités fédérées:

a. en matière d'éducation, d'élaborer une formation spécifique pour tous les professionnels compétents en matière d'accompagnement et de prise en charge de la victime: les prestataires de soins, la police, la magistrature (assise et debout) et les travailleurs sociaux;

b. op het vlak van preventie en informatie:

i. informatiecampagnes over seksueel geweld (sensibilisering van jongeren voor de problematiek en over ongewenst seksueel gedrag) op te zetten;

ii. bewustmakingscampagnes uit te werken om daadwerkelijk aangifte van seksueel geweld te stimuleren zodat de medische, psychologische en juridische opvolging van de slachtoffers gegarandeerd is;

iii. het *dark number* inzake seksueel geweld te achterhalen, waarbij gebruik kan worden gemaakt van niet-gepubliceerde gegevens en administratieve enquêtes en te onderzoeken waarom het aantal aangiftes van verkrachtingen nog te laag ligt, zodat de nodige beleidsmaatregelen kunnen worden genomen;

c. wetenschappelijk onderzoek te steunen om het fenomeen van verkrachtingen in kaart te brengen met het oog op een betere aanpak van de problematiek;

d. aan de Kamer van volksvertegenwoordigers om de twee jaar te rapporteren en te evalueren over de wijze waarop deze resolutie wordt uitgevoerd.

Brussel, 12 januari 2017

*De voorzitter van de Kamer
van volksvertegenwoordigers,*

*De griffier van de Kamer
van volksvertegenwoordigers,*

Siegfried BRACKE

Marc VAN der HULST

b. au niveau de la prévention et de l'information:

i. d'organiser des campagnes d'information sur la violence sexuelle (sensibilisation des jeunes à la problématique et au harcèlement sexuel);

ii. de réaliser des campagnes de sensibilisation afin de stimuler le dépôt effectif de déclarations de violence sexuelle, de manière à garantir un suivi médical, psychologique et juridique des victimes;

iii. de déterminer le "nombre inconnu" de cas de violences sexuelles, en utilisant éventuellement des données non publiées et des enquêtes administratives, et d'examiner pourquoi le nombre de déclarations de viol est encore trop peu élevé, de manière à pouvoir prendre les mesures nécessaires.

c. de soutenir la recherche scientifique afin de dresser l'inventaire du phénomène du viol, en vue d'améliorer l'approche de la problématique.

d. de veiller à ce que la mise en œuvre de la résolution fasse l'objet d'un rapport et d'une évaluation tous les deux ans à la Chambre.

Bruxelles, le 12 janvier 2017

*Le président de la Chambre
des représentants,*

*Le greffier de la Chambre
des représentants,*